

Mk 1, 21-28: „V městě Kafarnau vstoupil Ježíš v sobotu do synagogy a učil. Žasli nad jeho učením, protože je učil jako ten, kdo má moc, a ne jako učitelé Zákona.

V jejich synagoze byl právě člověk posedlý nečistým duchem. Začal křičet: »Co je ti po nás, Ježíši Nazaretský! Přišel jsi nás zahubit? Víš, kdo jsi: Svatý Boží!« Ale Ježíš mu přísně rozkázal: »Mlč a vyjdi z něho!« Nečistý duch posedlým zalomcoval a s velkým křikem z něho vyšel. Všichni užasli a ptali se jeden druhého: »Co je to? Nové učení - a s takovou mocí! I nečistým duchům poroučí, a poslouchají ho!« A pověst o něm se hned roznesla všude po celém galilejském kraji. “

Rybáři, které Ježíš povolal, šli s Ježíšem, aby jim ukázal, jak se má naplnit to Boží království, které hlásal, aby se od něho učili. I my s Ježíšem pojďme do Kafarna:

Je sobota, svatý den židů. Židé se očistili (my také), aby mohli vstoupit do Boží přítomnosti, a i Ježíš se svými novými následovníky přichází na hlavní bohoslužbu do synagogy. Ježíš i Šimon, Ondřej, Jakub a Jan jako vždy zpívali s ostatními úvodní modlitby chval a modlili se požehnání. Ježíše v těch dnech mohl slyšet kázat i představený synagogy, a proto jej mohl oslovit, aby dnes vykládal Písmo on. Poté, co se muži vystřídali u čtení 7 úryvků z Tóry (knih Mojžíšových) a nakonec úryvku z Proroků, mohl předstoupit Ježíš. Všichni lidé jsou zvědaví: Ježíš asi vysvětluje Písmo, které slyšeli, a ukazuje jim, jak je aktuální a souvisí s přicházejícím Božím královstvím. Mluví přímo do jejich života. A lidé žasnou, protože o Božím slově v jejich životě **učí** s tak, že **měl moc** je pro něj nadchnout, jako to neuměl nikdo z jejich učitelů. Museli mu viset na rtech. Mluví jako ten, kdo Písmo dokonale zná, kdo má autoritu, pravomoc o něm mluvit, jako zákonodárce, jako ten, kdo jim jasně říká, jak by podle něho měli žít. I my bychom žasli. Lidé si mohli říkat: „Už věříme, že na tom, co k nám mluvil v minulých dnech o přicházejícím Božím království, něco skutečně bude. Není prorokem?“ A ten, kdo slyšel Jana Křtitele, si mohl vzpomenout na to, jak říkal: „*Za mnou přichází někdo mocnější*“.

Ted' ale, jak nám, drazí věřící posluchači, Marek říká, do Ježíšova výkladu začíná někdo křičet: „*Co je ti po nás, Ježíši Nazaretský!*“ Někteří lidé nejprve možná souhlasně přikyvuji. Ale jistě poznávají, že je to posedlý člověk. Nesetkávají se jistě s posedlým poprvé. A nepochybují o existenci Satana a jeho zlých duchů a o tom, že jeho duchovní mocnosti ovládají ve světě velmi mnoho. A lidé se démonů bojí. Ale věřili současně, že při vyvrcholení dějin je Bůh skrze Mesiáše přemůže.

My na ně moc nevěříme, ale přitom se bojíme mnoha nadpřirozených věcí, neštěstí, osudu a čísel, a věříme na mnoho sil a energií. Tehdy se Satan tolik neskrýval. Dnes je skrytý pod obrazy a melodiemi, za přitažlivostí magie. Posedlého jsme neviděli, ale **zlí duchové** v nás vládou všude, kam je, i nevědomky, pouštíme,

a působí hřích a různé závislosti, aby nás odvedli od svatého Boha, rozdělili a zničili. Proto zlo i v dnešním světě, i národě má takovou sílu!

Židé měli mnohem jasněji v otázce, kdo jsou jeho původci. A právě proto museli rychle od posedlého odstoupit, aby nevstoupil, jak si mohli myslet, i do nich, nebo alespoň aby se neznečistili. Ten se nyní naplno projevuje, aby přerušil a vypudil Ježíše: „*Přišel jsi nás zahubit?*“ Není to hlas z nebe a přitom jako by tak mluvil: „*Vím, kdo jsi: Svatý Boží!*“ A jistě to neříká s dobrým úmyslem. A lidé mohli přemýšlet: „Jak ‚Svatý Boží‘? Proč nazývá tohoto člověka svatým, božím mužem?“

Ale Ježíš, se směrem na nečistého ducha přísně dívá a říká: „*MLč a vyjdi z něho!*“ Lidé musí být překvapení a může je napadnout: „Jak to, že si troufá ho oslovovat? Vždyť i naši většinou ve velkém počtu nad posedlými konají mnoho dlouhých rituálů a jejich úspěšnost je velmi nejistá. Co se stane?“ Posedlý člověk se silně zatřásl, tak, jak se to stává, a zazněl velký křik. A najednou je ticho a klid. Duch z něho **vyšel**. „*Všichni užasli.*“ Musí žasnou nad **mocí** tohoto mistra, který je nejen tak zvláště uváděl do Písma a do toho, jak se nově v jejich době naplňuje, ale i „*nečistým duchům poroučí a poslouchají ho!*“ „Pouhým slovem! Opravu, jaká moc, kterou dnes s tímto člověkem zažíváme, jeho slovo je skutečně silné! Kde se bere tato moc, kterou nemá nikdo z našich učitelů! Nenastává ta doba Mesiáše? Vždyť vypadá, že to Boží království, o kterém tento člověk mluví, skutečně přichází!“

Všichni dnes odcházejí s velkým dojmem a hned všude, kam přijdou, o tom mluví. A šíří se to po celé Galileji!

A dostalo se to až k nám. Ale ne jen jako informace. Připomněli jsme si dnes nejen, že proti nám bojuje ďábel se svými démony, ale hlavně, že Ježíš má nad nimi moc.

a působí hřích a různé závislosti, aby nás odvedli od svatého Boha, rozdělili a zničili. Proto zlo i v dnešním světě, i národě má takovou sílu!

Židé měli mnohem jasněji v otázce, kdo jsou jeho původci. A právě proto museli rychle od posedlého odstoupit, aby nevstoupil, jak si mohli myslet, i do nich, nebo alespoň aby se neznečistili. Ten se nyní naplno projevuje, aby přerušil a vypudil Ježíše: „*Přišel jsi nás zahubit?*“ Není to hlas z nebe a přitom jako by tak mluvil: „*Vím, kdo jsi: Svatý Boží!*“ A jistě to neříká s dobrým úmyslem. A lidé mohli přemýšlet: „Jak ‚Svatý Boží‘? Proč nazývá tohoto člověka svatým, božím mužem?“

Ale Ježíš, se směrem na nečistého ducha přísně dívá a říká: „*MLč a vyjdi z něho!*“ Lidé musí být překvapení a může je napadnout: „Jak to, že si troufá ho oslovovat? Vždyť i naši většinou ve velkém počtu nad posedlými konají mnoho dlouhých rituálů a jejich úspěšnost je velmi nejistá. Co se stane?“ Posedlý člověk se silně zatřásl, tak, jak se to stává, a zazněl velký křik. A najednou je ticho a klid. Duch z něho **vyšel**. „*Všichni užasli.*“ Musí žasnou nad **mocí** tohoto mistra, který je nejen tak zvláště uváděl do Písma a do toho, jak se nově v jejich době naplňuje, ale i „*nečistým duchům poroučí a poslouchají ho!*“ „Pouhým slovem! Opravu, jaká moc, kterou dnes s tímto člověkem zažíváme, jeho slovo je skutečně silné! Kde se bere tato moc, kterou nemá nikdo z našich učitelů! Nenastává ta doba Mesiáše? Vždyť vypadá, že to Boží království, o kterém tento člověk mluví, skutečně přichází!“

Všichni dnes odcházejí s velkým dojmem a hned všude, kam přijdou, o tom mluví. A šíří se to po celé Galileji!

A dostalo se to až k nám. Ale ne jen jako informace. Připomněli jsme si dnes nejen, že proti nám bojuje ďábel se svými démony, ale hlavně, že Ježíš má nad nimi moc.

Mk 1, 21-28: „V městě Kafarnau vstoupil Ježíš v sobotu do synagógy a učil. Žasli nad jeho učením, protože je učil jako ten, kdo má moc, a ne jako učitelé Zákona.

V jejich synagóze byl právě člověk posedlý nečistým duchem. Začal křičet: »Co je ti po nás, Ježíši Nazaretský! Přišel jsi nás zahubit? Víím, kdo jsi: Svatý Boží!« Ale Ježíš mu přísně rozkázal: »Mlč a vyjdi z něho!« Nečistý duch posedlým zalomcoval a s velkým křikem z něho vyšel. Všichni užasli a ptali se jeden druhého: »Co je to? Nové učení - a s takovou mocí! I nečistým duchům poroučí, a poslouchají ho!« A pověst o něm se hned roznesla všude po celém galilejském kraji. “

Rybáři, které Ježíš povolal, šli s Ježíšem, aby jim ukázal, jak se má naplnit to Boží království, které hlásal, aby se od něho učili. I my s Ježíšem pojďme do Kafarna:

Je sobota, svatý den židů. Židé se očistili (my také), aby mohli vstoupit do Boží přítomnosti, a i Ježíš se svými novými následovníky přichází na hlavní bohoslužbu do synagogy. Ježíš i Šimon, Ondřej, Jakub a Jan jako vždy zpívali s ostatními úvodní modlitby chval a modlili se požehnání. Ježíše v těch dnech mohl slyšet kázat i představený synagogy, a proto jej mohl oslovit, aby dnes vykládal Písmo on. Poté, co se muži vystřídali u čtení 7 úryvků z Tóry (knih Mojžíšových) a nakonec úryvku z Proroků, mohl předstoupit Ježíš. Všichni lidé jsou zvědaví: Ježíš asi vysvětluje Písmo, které slyšeli, a ukazuje jim, jak je aktuální a souvisí s přicházejícím Božím královstvím. Mluví přímo do jejich života. A lidé žasnou, protože o Božím slově v jejich životě **učí** s tak, že **měl moc** je pro něj nadchnout, jako to neuměl nikdo z jejich učitelů. Museli mu viset na rtech. Mluví jako ten, kdo Písmo dokonale zná, kdo má autoritu, pravomoc o něm mluvit, jako zákonodárce, jako ten, kdo jim jasně říká, jak by podle něho měli žít. I my bychom žasli. Lidé si mohli říkat: „Už věříme, že na tom, co k nám mluvil v minulých dnech o přicházejícím Božím království, něco skutečně bude. Není prorokem?“ A ten, kdo slyšel Jana Křtitele, si mohl vzpomenout na to, jak říkal: „*Za mnou přichází někdo mocnější*“.

Ted' ale, jak nám, drazí věřící posluchači, Marek říká, do Ježíšova výkladu začíná někdo křičet: „*Co je ti po nás, Ježíši Nazaretský!*“ Někteří lidé nejprve možná souhlasně přikyvuji. Ale jistě poznávají, že je to posedlý člověk. Nesetkávají se jistě s posedlým poprvé. A nepochybují o existenci Satana a jeho zlých duchů a o tom, že jeho duchovní mocnosti ovládají ve světě velmi mnoho. A lidé se démonů bojí. Ale věřili současně, že při vyvrcholení dějin je Bůh skrze Mesiáše přemůže.

My na ně moc nevěříme, ale přitom se bojíme mnoha nadpřirozených věcí, neštěstí, osudu a čísel, a věříme na mnoho sil a energií. Tehdy se Satan tolik neskrýval. Dnes je skrytý pod obrazy a melodiemi, za přitažlivostí magie. Posedlého jsme neviděli, ale **zlí duchové** v nás vládnu všude, kam je, i nevědomky, pouštíme,

